

Parochie 1
 In de pen 6
 Kunst en cultuur 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomeplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

De omwegen naar geluk

„Don't worry, be happy! (Maak je geen zorgen, wees gelukkig!) Voor de hedendaagse mens is het bijna een gebod. Tijdschriften, krantenbijlagen en tv-programma's tieren er welig op. Bijna wekelijks worden we geconfronteerd met onderzoeksresultaten over geluk en tevredenheid. Tegelijk worden we overstelpt met tips om onze relatie goed te houden, opgewekt naar het werk te gaan, gezond te blijven en zo meer. Geluk is kennelijk het resultaat van strategische planning.

De afgelopen weken bleek nog maar eens welke impact de nv Geluk op onze samenleving heeft. „Eén Vlaming op de vier is ongelukkig”, schreef *Het Laatste Nieuws* vorige maand bij de cijfers van de Geluksbarometer, een jaarlijks onderzoek van de Christelijke Mutualiteit en het Instituut voor Stress en Werk. Daaruit bleek dat almaar meer mensen vrezen voor hun job en niet gerust zijn op de economische toestand. „Van twijfel worden we ongelukkig”, verduidelijkte Leo Bormans, geluksexpert en auteur van de bestseller *World Book of Happiness*. Om ons te helpen in onze zoektocht naar geluk werd in samenwerking met de KU Leuven alvast een experiment op touw gezet waarbij een geselecteerde groep mensen vanaf 1 januari 2013 elke dag een tip zal navolgen uit Bormans' Geluyskalender. Psychologen gaan daarna na of de deelnemers daadwerkelijk gelukkiger zijn geworden.

Anderhalve week geleden leerde een andere peiling, dit keer op basis van het rapport van de Vlaamse Regionale Indicatoren (VRIND), dat de overgrote meerderheid van de Vlamingen al bij al gelukkig is. Onze woning, ons contact met huisgenoten en de buurt zouden het meest tot tevredenheid stemmen. Merkwaardig toch als je weet dat verzuring en onverdraagzaamheid tegenover de buurt al jaren bovenaan de lijst van samenlevingsproblemen staan. Bormans schreef de zwartgalligheid van de Vlaming recentelijk nog toe aan onze volksaard: „We klagen en zagen, en zijn jaloers op onze buurman die een grotere auto heeft, in plaats van tevreden te zijn dat wij ook een auto hebben.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Doofstom

KERK & leven, 26 SEPTEMBER 2012

Graag een reactie op de lezersbrief van Rachel Testelmans. Zij ergert zich blijkaar aan dat woord 'doofstom'. Ik vermoed dat ze een en ander letterlijk opneemt. Daarom een paar citaten uit het tweede deel van *Het Verhaal gaat* van Nico ter Linden.

„Daar brachten de mensen een dove bij Hem, die haast niet spreken kon...” Nico ter Linden verwijst dan naar Jesaja die zei: „Zie, uw God zal komen en Hij zal u verlossen. Dan zullen de oren van de doven ontsloten worden, de tong van de stomme zal jubelen.”

Jezus neemt de man terzijde. Het is alsof hij ook eerst lijfelijk moet worden losgemaakt uit de mensenwereld, waarvoor hij zich geestelijk met zijn doofheid heeft afgesloten, omdat hij liever in de stilte woont, dan in de harde woordenwereld van de mensen. Kortom, ook wij zijn af en toe potdoof als we iets niet willen horen en we blijven zo stom als een vis als we onze nek niet durven uitsteken.

Ik wil hier niet het hele verdere verloop neerpennen, maar wel een suggestie meegeven. Lees eens het tweede deel van *Het verhaal gaat*, hoofdstuk 25 en ook de ogen zullen opengaan.

Herman BOYART, Edegem

Pseudoprobleem

KERK & leven, 12 SEPTEMBER 2012

Darwin stelde nooit de schepping in vraag. Hij beantwoordde ook

niet de vraag van de titel van zijn boek *The Origin of Species*. Darwin legde wel een wetenschappelijke basis voor het fenomeen evolutie in de geschapen orde. Het is pas na Darwin dat de zogenoemde neodarwinisten het wetenschappelijke terrein verlieten, een ideologisch – niet wetenschappelijk – terrein gingen bewandelen en een zogezegde tegenspraak tussen het scheppingsverhaal (Adam en Eva) en de evolutieleer gingen verkondigen. Die ideologie is wijdverbreid in de westerse wereld.

Stellen dat het verhaal van de zondeval in tegenspraak is met de evolutieleer, is dan ook ongeavanceerd. De zondeval is een geloofspunt, gebaseerd op de Schrift. De erfzonde kan natuurlijk niet door het natuurlijke verstand worden bewezen. De rationalisten die het verstand als enige bron van kennis beschouwen, verwerpen dan ook dat geloofspunt. Ook veel anderen maken er zich boos over omdat zij „er geen schuld aan hebben en toch de gevolgen ervan dragen”. Dat is ook juist. Wij, mensen, hebben de erfzonde niet 'begaan', we krijgen ze mee door 'natuurlijke generatie'. We zijn echter verlost van de 'schuld' (erfzonde) dankzij de Nieuwe Adam (Jezus) en het sacrament van het doopsel.

De evolutieleer wordt door de Kerk als mogelijke wetenschappelijke hypothese aanvaard, zonder daarom de interventie van God als Schepper (zeker van de menselijke ziel) uit te sluiten. We

We doen er goed aan dat soort onderzoeken en enquêtes met een flinke korrel zout te nemen. Dat betekent niet dat ze waardeloos zijn, want telkens weer blijkt dat er een scherpe tegenstelling aan de ziel van ons bestaan knaagt. Hoewel we veel welvarender zijn dan vroeger, meer vakantie en een betere gezondheid hebben, behoren we wereldwijd tot de koplopers inzake zelfdoding en het gebruik van antidepressiva. Recente cijfers leren dat meer dan een miljoen Belgen een pilletje nodig heeft om zich goed te voelen.

Opmerkelijk bij de Geluksbarometer was dat huisvrouwen en huismannen het best uit de peiling komen. Volgens Bormans niet onlogisch. „Mensen die er bewust voor kiezen om voor hun kinderen te zorgen, zijn meer in harmonie met zichzelf”, verduidelijkte hij. „Ze zijn uit de ratrace gestapt en hebben dus minder stress.” Misschien is de belangrijkste les voor al wie koortsig op zoek is naar geluk, dat we geluk niet verwerven door het na te jagen. De meesten van ons kunnen trouwens niet of nauwelijks antwoorden op de vraag wat hen gelukkig maakt. Geld alvast niet, daarover zijn we het eens. „Kinderen grootbrengen”, zeggen sommigen. Anderen werken zich te pletter of trotsereer weer en wind om een berg te beklimmen en die daarna weer af te dalen. Veel mensen met een beperking beschouwen zichzelf dan weer als gelukkig – vaak veel gelukkiger dan anderen denken dat zij zelf zouden zijn als ze in hun geval waren. Kortom, geluk is veel meer een kwestie van persoonlijke tevredenheid dan van objectieve omstandigheden. De zoektocht ernaar is dan ook geen rechte weg, maar een wirwar van omwegen.

Ik las dat de middelbare school Mariagaarde in Westmalle met een vak 'geluyskunde' is begonnen. „Geluyskunde is even hard nodig als taal en rekenen”, vinden de leerkrachten. Gelijk hebben ze. Zolang de kinderen maar wordt geleerd dat geluk allereerst te maken heeft met aanvaarden wie je bent.”

moeten ons dus niet laten strikken door dit pseudoprobleem, dat een voorbeeld is van de zogeheten tegenstelling tussen geloof en rede. Paus Joannes-Paulus II schreef daarover een verhelderende encycliciek onder de titel *Fides et ratio*.

Karel PHILIPS, Hasselt

Nieuwe evangelisatie

KERK & leven, 12 SEPTEMBER 2012

De Belgische Kerk leek een laboratorium waar men vaststelde hoe het afloopt als de plaatselijke Kerk beter dan de paus meent te weten wat evangelisatie, liturgie, geloof en moraal is. Na 35 jaar hervorming stellen wij het failliet ervan vast, precies door het gebrek aan enig aanknopingspunt met de vorige liturgische traditie.

In de jaren 1970 kwam ons schoolhoofd alle boeken van gewijde geschiedenis ophalen om ze, tot onbegrip van ons, leerkrachten, in een container te laten verdwijnen. Niets is daarvoor in de plaats gekomen. De godsdienstles heette voortaan catechese met een smakeloos allegaartje over 'goed zijn voor...'. Een nieuwe beeldenstorm brak aan en bidden vóór de les werd overbodig.

Achteraf is gebleken dat de nieuwe catechese niet enkel faalde in het overbrengen van het geloof, maar dat ze de kinderen bovendien uit de Kerk joeg. Bijna niemand van de jonge katholieken

beleeft er nog zijn geloof. Dat kan geen verwondering wekken. Geen kat weet nog wat de drie-eenheid, de godheid van Christus, de erfzonde, de genade en de sacramenten inhouden. Dat alles is trouwens niet meer opgenomen in het godsdienstonderricht. Hoe kan de jeugd dan nog weten wat een christelijk leven inhoudt?

Voorbeelden uit Australië en de Verenigde Staten leren ons nochtans dat in de bisdommen waar opnieuw volgens de Romeinse instructies katholiek onderricht wordt gegeven, de resultaten in de scholen spectaculair zijn. De kerken en de seminaries zijn weer gevuld, de ouders zijn gelukkig en de bisschoppen worden gerespecteerd.

Ooit merkte ik een kleine moslima op, ze was op weg naar de Koranschool, de Koran in haar hand. Als vormselcatechist voelde ik me destijds soms beschaamd omdat wij de Schrift moesten verruilen voor mooie 'aantrekkelijke' verhaaltjes.

Alfons LEENDERS, Onze-Lieve-Vrouw-Waver

2010